

Tu să-mi vorbești

M Horlaci

Tu să-mi vorbești

Spațiul dintre noi, numit: " tăcere"
e-o liniște ce doare tot mai mult,
nu am înfipt săgeata cu plăcere
e timpul să vorbești, si eu s-ascult.

Mândria de bărbat nu mai contează
cum nu contează cerul pentru-n orb,
si simt acum, cum inima-mi vibrează
mă zbat în vânt ca pana unui corb.

Un munte de păcate, nu-i prea mare
chiar de-ar străpunge vârful-n asfințit,
îmi sună vorba mea a delăsare
iar sufletu-mi se zbate amuțit.

Eu să ascult, tu să-mi Vorbești, e bine ?
e timpul tău, eu am vorbit prea des,
si-as vrea să ai încredere în mine
în mintea mea doar tu mai ai acces.

Să rezonăm prezentul împreună
si tot cea fost, ce este, ce va fi,
să nu te temi, iubito, de furtună
noi știm în suferință a iubi.

Iubirea noastră-i dulce, fără margini
si va rămâne până la sfârșit,
ți-am spus deja în sute, mii, de pagini
rămân mereu de Tin' îndrăgostit.

M Horlaci. 11/02/16